

סמי דייוויס ואי-אפשר פורחים... בגבעתיים

אלו

רוצה

לקבל

תמצאו לה מהר עבודה, אתם שומעים, אחרת היא תיסע מכאן. ברצינות!! ולא עבודה חגוגית ומשעממת כמו אי.בי.אם. בשביל זה היא לא צריכה אתכם. כי את זה יש לה לבד. אלא עבודה מעניינת ולא שיגרתית בקבלת קהל. ואז הכל יסתדר ויכולם יהיו מרוצים.

אלן כהן יהיה מעניין בחיים, לזאבים התל-אביביים תישאר עוד חתיכה להתלבש עליה, ולקהל יהיה על מה להסתכל כשהוא מתקבל. מפני שלא אלן יש הכל בכמות הי נכונה ובמקומות הנכונים.

חוץ מזה היא לא אוהבת לדבר על עצמה. היא אוהבת רק חיות, חוץ מנחשים, ולקרוא ספרים על דברים מציאותיים או על חיות, וחוף מדברים מציאותיים רק סיפורים עם תוכן מחקל על הדעת.

הבנתם? אה, הטעם שלה בגברים: „באופן כללי כל אישה אוהבת גבר שמבין נשים, אבל איפה מוצאים דבר כזה?“ אלן ניסתה כבר לעבור לערד, אבל מקבלים שם רק משפחות עם ילדים.

זמיה את עשית בראש השנה!

לדעתם של נציגי הקב"ה בעריית תל-אביב, ראש השנה הוא חג רציני מאוד, כמו יום כיפור ויום השואה. לכן הם נועדו מועדוני הלילה סגורים. בתי הקולנוע סגורים, ואפילו המיסעדות סגורות, שנאמר: מי שלא טרח בערב ראש השנה, יושב בראש השנה בבית רעב ועושה את חשבון-הנפש שלו על קיבה ריקה.

ככל זאת נמצאו כמה אפיקורסים, רחמנא ליצלן, שליבם מלא מחשבות ודון והבלי העולם הזה, ושעיקר דאגתם איך לבלות את החג בניעימים.

ישבו וחשבו, והגיעו כולם לאותה מס' קנה — לבלות את החג בחיק הטבע, ברחבי ארצנו המשוחררת, ולהתרחק מכל הפרצור פים שהם רואים כל השנה.

אמרו ועשו: לקחו את אישתם ואת ה' משפחה, או את ידיות הנעורים ואת סירת המירוץ, ינסעו.

במהרה התגלגל: חטבע באפיקורסים. הגוי עזים שבהם הרחיקו עד אילת, אחרים ה' ציפו את חורשת טל בקופסאות סרוינים ואת הסתנה בקליפות אבטיה. טבריה על' תה על גדותיה, והכינרת נחרשה בסירות מירוצ.

הבטלנים מבין האפיקורסים נשאר ב' סביבות תל-אביב, וכל שבת מצאו את עצמם בחברה דומה בחוף תל-ברוך. כל זוג הצית לו מדורה, והתרגו בגלל המדורה של השכון, שלא לדבר על פנסי עשרות המכור ניות שחנו בכל השטח והפכו את הלילה ליום.

כמה נפשות נועזות במיוחד התעלמו מן התאורה ומן הקהל ועסקו במרץ בעיסוק ה' בגיל בחוף תל-ברוך בשעות הלילה. האחרים, בלית-ברירה, שרו שירי מולדת. בריהמול שנסעו לחוף הרצליה נהגו מ'

דינה: נשאה בתל-אביב

ברחובותיה הריקים של העיר, איזה שקט!!! איזה שלווה אולימפית!!! ערכנו מישאל קטן בין ציפורי הלילה ואנשי הבוהימה, היכן וכיצד בילו את החג.

עיתונאית ידועה, שני שחקני-במה וצייר מצליה לא רצו בשום פנים לספר.

אלונה איינשטיין אמרה בקול רדום ש' היא לא עושה כלום. דינה ברכה הודיעה בגאווה שרקדה ריקוד או שניים במיני-מנדסי. מה אפשר לנשות, היא עוד בגיל המתאים.

פסגל ומשפחתו מבלים באילת, יחד עם עמיתיו מהגשש החיור. ציונה טוכטרמן הקסימה את טבריה.

וכל מיני שמועות נבניות התעופפו בעיר, על הילולות רציניות מאוד שנערכו גם ב' תל-אביב וגם בטבריה, על רחצות עירום המוניות, וכי. שלא לדבר על מישחקי פור קר מרתוניים, שלא היו בכלל שמועות, אלא עובדות-חיים עצובות מאוד. במיוחד עבור המפסידים.

ציונה: הכי יפה בטבריה

„אתה ער או אתה ישן?“

בחצות ליל שישי נכנסה הבוהימה התל-אביבית למכוניות שלה ונסעה לגבעתיים, ללמוד פרק בהלכות קולנוע מפ' אורי זוהר. לראות סרטים זה לא חכמה, כל אחד יכול. הקונץ הוא לעשות אותם, ואורי זוהר החליט להראות לקהל הרחב מה מתרחש מאחורי המסך.

בנוסף לבוהימה הגיעו מרבית תושבי גבעתיים והסביבה, וקולנוע שביט לא הצ' לית להכיל את כולם.

מי שהיה לו מול הצליח למצוא מקום נחיה ולשבת על כיסא, אחרים ישבו במע' ברים, וחטרייהמול נשאר בחוק, ולא למדו כלום על אמנות הקולנוע.

בתחלה זיהה הקהל את קולו של יעקב בודו, וקיבל במתנה תקליט של גדי יגיל. אחר-כך הסביר ידיו מנוסי איך כתב את התסריט לסרט נקה 7.

יגאל תומרקין סיטר כמה נעים ליצוק את הגוף של הילת קטמור בסרט מקרה אשה, ורבקה זוהר שרה משירי אלטרמן של פשגל.

אורי ראיין את עמוס קינן בקשר לסרט שעשה בימים אלה, ודיבר כליכך בשטף שעמוס לא הצליח להוציא מילה.

אורי שאל את עמוס למה הוא לא אומר כלום: „אתה ער או שאתה ישן?“ עמוס ענה: „אני לא ער ולא ישן, אני מרואיין על ידך“, וזו היתה הבדיחה הכי מצחיקה של הערב.

אחר-כך התחיל הכל להזכיר לאורי זוהר סרטים של אורי זוהר, חוץ מהסרט השכונה, ששום דבר לא הזכיר לו אותו. אבל זה טיבעי.

אלן כהן: משהו יותר מעניין מאי. בי. אם.

מרואיינים מנוסי וקינן

מיבחני הבד של יהורם גאון ועודד קוט' לר, לצד המוצר הסופי, הוכיחו ששניהם התקדמו מאוד בתור שחקני קולנוע, וגדי יגיל הראה איך הוא מחקה את בן-גוריון ואת גדעון זינגר. אחר-כך הראו איך בוח' גים שחקנים ושחקניות — אבל את זה הראה אורי יותר יפה בסרטו חזר בלבנה — ואת רודולף ולנטינו.

הערב נמשך שלוש וחצי שעות, וכר' טיס עלה שמונה לירות. הדבר הכי חשוב שלמדנו, היה שאין בארץ מתחרים לאורי זוהר בהגשת תוכנית. והדבר הכי מצחיק זה שהערב היה יפה.